

ledes, men der er ogsaa en Overretsdøm, der hævder denne Kendsgerning. Men saa kommer der senere et andet Cirkulære, som siger: Ja, nu maa Politimestrene holde inde, alle de Sager, som ere rejste, skulle standses. Og hvorfor skulle de standses? Jo, det er kommet til Ministeriets Kundskab, at der vil blive forelagt et Lovforslag ved det private Initiativ. Nu siger den ærede Justitsminister jo, at saaledes er det ogsaa gaaet til, og hvis det Lovforslag, som skulde fremkomme ved privat Initiativ, ikke bliver forelagt, er det Ministeriets Mening, at Cirkulæret af 28de Januar igen skal træde i Kraft, og at Politimestrene paa ny skulle tage fat paa at forfølge alle de Mennesker, der have Vadskedler, hvis Rør gaa til snævre Skorstene. Men hele denne Udtalelse beviser jo tydeligt nok, at nu er det private Initiativ kommet til en hidtil ukendt Ære og Værdighed i Landet, og det var alt, hvad jeg havde sagt. Alle de Udtalelser, der kom fra den højtærede Justitsminister, gav mig jo fuldstændig Medhold. Jeg kan jo kun glæde mig over, at det er Tilfældet, at man nu tager et større Hensyn til det private Initiativ, end man tidligere har gjort, men jeg er næsten fristet til at bede om, at man ikke igen overdriver den Lyst, man har til at tage Hensyn dertil. Skulde det gaa saaledes, at vi paa andre Omraader faa bestaaende Lovforhold satte ud af Kraft, fordi man hører, at en Rigsdagsmand vil komme med et Lovforslag, vilde Forholdene blive saa forkvalede, at vi slet ikke kunde finde ud af, hvad der var Lov og Ret. Man kunde jo tænke sig, at 114 Rigsdagsmænd havde hver sit Omraade, hvorpaa de vilde lovgive, og at saaledes 114 Love vilde kunne blive satte ud af Kraft af Ministeriet. Det vilde sikkert ikke være heldigt.

Jeg kommer tilbage til Programmet igen, thi den, der gav os tydeligst Besked i Retning af Program, var den højtærede Krigsminister. Her have vi faaet ren Besked fra først til sidst, og da jeg maa forudsætte, at den højtærede Krigsminister ikke har talt paa egne Vegne, men selvfølgelig paa Regeringens Vegne, er det det eneste Punkt, hvor dette Ministerium har sagt klar Besked om sit Program fuldt ud. Og dette Program gaar da ud paa: højere Militærudgifter end hidtil. Det gaar ud paa, at vi nu skulde, til at befæste rundt omkring paa Sjællands Kyster, ved Korsør, ved Aggersø Sund, ved Kallundborg, ved Issefjorden, og hvor det nu kan være; vi skulle have Søbefæstningen udvidet og for-

stærket, vi skulle have Hærloven forandret saaledes, at vi kunne uddanne 1,500 Rekrutter mere end hidtil om Aaret; og der er andre Bestemmelser i Hærloven, som samtidigt skulle omordnes, og en Brigades Kadret skulle forsættes over til Sjælland, thi nu er Sjælland Danmarks Fæstning, og Sjællands Forsvar kommer i første Linie, medens Kjøbenhavns Befæstning kun kommer i anden Linie. Det er Ministeriets militære Program. I militær Henseende har Ministeriet sagt ren Besked. Det er det eneste Punkt, hvor Ministeriet har ment, at det var nødvendigt at have et Program, og at det var godt, at man straks stod klar over for Folketinget, over for det danske Folk. Jeg paaskønner denne Klarhed. Jeg tror, det er godt, at Ministeriet dog paa et enkelt Punkt har rejst Flaget højt, saa at man ved, hvor man har Ministeriet. Om selve Sagen, om den Forbindelse mellem Landsdelene, som man ønsker, og om Forsvaret af Kysterne vil jeg sige, at jeg tror, den Tid har været her i Landet, da man vilde have fundet villig Øre i Folketinget, naar man var kommen og havde sagt; det er det, vi skulle have i første Linie. Jeg tror, at havde man taget fat der, havde man mødt Folketinget med disse Krav og havde sagt; Det er det, der skal frem i første Linie, det er det vigtigste, det ville vi forhandle om, selvfølgelig paa Lovens Grund, da havde vi ikke været saa galt stillede, saa havde der været Udcome af Forhandlingen i det hele taget; men nu kommer man, efter at man har fremmet en hel Række Foranstaltninger provisorisk, og siger: Ja, her er en hel Del Ting, som Folketinget har udtalt sig velvilligt om, det kunne vi nu tage op, nu staar det i første Linie. Jeg tror, at det er den bagvendte Verden i det hele taget. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) holdt forleden en Tale, hvori han sagde, at Forsvarsvæsenet havde det bedst, naar det levede stille og ubemærket. Hvad han der sagde, billiger jeg; jeg beklager kun, at den Tale ikke blev holdt for i det mindste 13 Aar siden. Var den da bleven holdt og havde faaet Virkning over for vore militære Autoriteter samt tillige og ikke mindst over for Højre, havde Forsvarssagen staaet ganske anderledes og bedre den Dag i Dag, end den nu staar. Det er beklageligt, at Forholdene have ført med sig, at Forsvarssagen efter min Mening er daarlig stillet her i Landet derved, at alle de Foranstaltninger, som man paa Trods har gennemført, have bevirket, at der i Folket